

Zsidók nélkül...

Nemrég jártam Erdélyben, egészen pontosan Székelyföldön. Gyönyörű vidék: a hatalmas hegyeket dús fenyvesek borítják, és kis hegyi tavak bújnak meg köztük; a völgyekben falvak, városok. De ami igazán az értéket adja a helynek, azok az emberek. Emberebbek és magyarabbak, mint itthon. Van tartásuk, van gerincük. Van nemzettudatuk, összetartás-érzésük. Összefognak, és együtt játsszák ki a román hatóságokat, ugyanakkor mindig megmaradtak deklaráltan magyarnak, még Ceaucescu alatt is. „Egy-egy mise végén csak-csak elénekeltek a Székely Himnuszt. Vagy jön a nagy fekete autó, vagy nem...” - mesélte egy ottani kántor. Ez a fajta bátorság az itthoniakból valahogy teljesen kivészett... kis falvakban az odahelyezett román komisszár kénytelen volt megtanulni magyarul, mert a helyiek nem voltak hajlandók érteni románul!

A román elnyomás összekovácsolta őket. Szolidárisak egymással, és segítenek, ha baj van. Nemcsak egymásnak, nekünk, anyaországi magyaroknak is. Amikor a somlyói búcsút szétverte a jégeső, a faluban behívták a házakba az embereket, törölközőt, száraz ruhát adtak nekünk. (a falakon feszület, Nagy-Magyarország térképe vagy címer mindenhol). „Székelyföldön magyar még nem maradt éjszakára fedél nélkül.”

Van méltóságuk, de van humoruk is; dolgoznak, és eredményesen teszik ezt. Majdnem olyan új az autóparkjuk, mint nekünk, pedig a helyi átlagfizetés 400-500 új lej, azaz durván 40 ezer forint. Jól élnek. Koldussal csak elvétve találkozhat az ember. Városaikban tisztaság, rend uralkodik. Nincsenek toladó cigányok, putri-sorok, mint a román részeken, a házak újak vagy szépen fel vannak újítva. Képesek harcolni és dolgozni a céljaikért; Udvarhely főterén a románok által háborús bűnösnek kikiáltott Wass Albert szobra áll. Még nem írhatták ki a szoborra a nevét, de folyamatosan küzdenek érte, hogy megtehesse. Templomaik tiszták, és jobban karban vannak tartva, mint akár a magyarországi nagy egyházak templomai. A házak tetején ott a katolikus vagy a kettős kereszt.

Olyanok, amilyeneknek nekünk, anyaországi magyaroknak lennünk kéne, vagy - amilyenek lehetnének, ha hagynának minket. Mert egy nagy különbség volt, ami szemet szúrt még: sehol sem láttunk zsidókat. Egyetleneggyel találkozunk, az is turista volt a Medve-tónál.

Es innentől kezdve összeállt bennem a kép: nincsenek zsidók, tehát nem osztja meg senki a magyarokat. Nincsenek zsidók, tehát a magyar vezetőréteg valóban a magyar érdekeket érvényesítheti. Nincsenek zsidók, így nincs liberálisizmus, ezáltal nincs család- és nemzetellenes propaganda. A kemény román nacionalizmus normális reakciót váltott ki a magyar emberekből: összefogtak ellene. Nincsenek zsidók - nincs aki sarcolja, zsigerelje a magyarokat; nincs, aki politikai muníciónak használja a holocaust tényét, (itt a „tény” kifejezés talán nem a legszerencsésebb - a szerk.) nincs, aki lopjon tőlük, mert a saját vezetésük is tudja - a korrumpálódott RIMDSZ-t most ne vegyük figyelembe - hogy magának dolgozik, a maga népéért, a maga igazáért. A saját vezetésük, amelyben tekintélyes helyen vannak az egyházi emberek, és régi nagy családok leszármazottai ugyanúgy, ahogy a helyi, igazi nemzeti érzelmű értelmiség is.

Nem férdőzhet be zsidó közéjük, mert a székely-magyar közösségnek erős az immunrendszere. Nem férdőzhet be áruló közéjük, mert felismerik, és kiközösítik, hogy szégyenszemre kulloghat máshova szerencsét próbálni. Tisztán látnak, és nem teketóriáznak kimondani az igazságot. A magyarországi helyzetről sem.

En annakidején álmodoztam arról, hogy egy zsidók nélküli Magyarország milyen szép és igazságos rendben élhetne. Feltételeztem, hogyha a magyarság hegemoniája érvényesülne, mennyivel jobban érvényesülhetnének a magyar érdekek, mennyivel közvetlenebbek és normálisabbak lennének a magyar emberek egymással, mennyivel jobban élhetnének; mennyivel jobban tisztelnék és szeretnék az emberek a hazájukat, és mennyire tisztábban látnának.

Es tessék: itt egy zsidók nélküli kis Magyarország: Székelyföld. Ahol fele- vagy harmadannyi jövedelemből, deklaráltan román nacionalista elnyomás alatt az emberek jól élnek; életerősek, vidámak és céltudatosak; magyar hazafiak, egyház- és családcentrikusak.

Most látom csak igazán, hogy a zsidó sajtó-, gazdasági és politikai hatalom mennyit rombolt itt nálunk és köztünk. Most látom jól, hogy mennyivel előrébb juthatnánk, ha a zsidók nem lennének közöttünk, vagy ha legalábbis nem az ő érdekeik érvényesülnének mindenhol. Hogy hol tarthatnánk

már, ha vezetőink magyar érzelműek - párttól és bármitől függetlenül -, és hogy emberileg is hová süllyedt a mi anyaországi magyar népünk a maga tisztaságában megmaradt székelyekhez képest. Főleg ez a fájó pont...

Székelyföldön nincs másság; nem napirendi kérdés a homoszexualitás, nincsenek plázák és így nincs plázátóltek sem. Nem nyertek teret a liberális eszmék, mert Székelyföldön ami életképtelen, az elpusztul. Nincsen Tokio Hotel, nincsenek buzifesztiválok, nincsenek alternatív zenei és művészeti stílusok, vagy legalábbis nem ilyen arányban, mint itt. Nincs magyarellenes magyar nyelvű sajtó, mert nincs létjogosultsága: ha ilyen megjelenne, nem venné meg senki és tönkremenne a lap kiadója.

Nincsenek zsidó belvárosi negyedek, ahol mindig csöpög valami, és csatornabűz terjeng; ahol az igénytelenül lepusztult hagyott bérházak előtt állnak a vadonatúj sokmillióst autók, és zsidó playboyok korzóznak plasztikázott barátnőikkel - vagy fiúikkal - a sétálóutcákon.

Székelyföldön nem érvényesülnek a globalizáció hatásai, vagy csak helyenként, és nincsenek multikulturális központok sem. Vannak helyette szépen rendben tartott művelődési házak, helyi és anyaországi névű rockbandák koncertjei, nemzeti érzelmű publicisták előadásai.

Van csíksomlyói búcsú, és van a búcsú napját követő hajnal, amikor az imádkozó tömeg között hagyományörző táltosok dobjai és kürtjei köszöntik a felkelő napot - olyan idő tájt, amikor Budapesten az utolsó zsidó aranyifjú is hazatámasztja a Bank Dance Hallból, hogy kiszellőztesse droggal pusztított agyát egy másik homokos playboy karjaiban, vagy anyuci heverőjén.

Zárásul annyit szeretnék megjegyezni, hogy nem vagyok alapvetően antiszemita. A zsidóságon belül a dolgozni és (valóban) asszimilálódni* kívánó kisebbséget tisztelem és becsülöm. Az uralkodó cionista kisebbség és az ezt kiszolgáló zsidó tömegek viszont nemkívánatosak ebben az országban; nincs szükség rájuk, és a legjobb lenne, ha a lehető legrövidebb időn belül távoznának.

(Korábbi Kitérés.hu olvasói levél: "Vezo")

*: a zsidóság asszimilációját sem faji, sem pedig szellemi tekintetben nem támogatjuk. Az egyetlen helyes megoldás mindkét nép számára az aszemitizmus, ha úgy tetszik, a szó valódi értelmében a cionizmus. Zsidómentes Magyarország. Azért, mert a magyar nép lelki alkata, mentalitása, szellemisége, homlokegyenest mond ellent a zsidóság tulajdonságainak.

2010. 09. 17. - Kitérés.hu
www.nemzetihirhalo.hu

Paradigmaváltás a magyar őstörténeti kutatásokban

Szerdán, április 20-án, 18 órakor lesz a Magyarok Világszövetségének budapesti székházában a tizenkettedik magyarságtudományi füzet bemutatója. Címe: *Kárpát-medencei magyar ősiség*. Ez a füzet a Magyarok Világszövetségének hűsvéti ajándéka. Az eseményt élőben közvetíti a Magyarok Világszövetségének honlapja: www.mvsz.hu. Alább közlünk a Patrubány Miklósnak a kötethez írt előszavát.

Cser Ferenc és Darai Lajos tanulmányával – MTF-12: *Kárpát-medencei magyar ősiség* – megnyitjuk a Magyarságtudományi Füzetek olvasói által a legnagyobb izgalommal várt, második tematikai osztályt: *A magyar nép etnogenezise*, amelynek feladatát a magyar nép eredetének megfejtését tesszük.

Azért választottuk a sorozat első köztételeként ezt a magyarság Kárpát-medencei eredetét bizonyító és hirdető tanulmányt, mert a nemzetközi tudomány interdiszciplináris kutatásai leginkább ezt az elméletet valószínűsítik. Ezt követően megpróbáljuk ismertetni mindazokat az elképzeléseket, amelyek értékelhető érveket szolgáltatnak egyik vagy másik származáselmélethez anélkül, hogy – ex-katedra – valamelyik mellett letennénk a voksunkat. E szándék fogalmi szinten történő érzékeltetésére a sorozat további fü-

zeteinek szóhasználatában nem a magyar nép ilyen, vagy olyan eredetéről fogunk értekezni, hanem a magyar népet egyik, vagy másik néphez, illetve egyik vagy másik térséghez fűző kapcsolatról. Lesz indiai, egyiptomi, közép-ázsiai, sumér, szabir, kelta, etruszk, örmény, kazakh, kínai, japán, koreai és sok más kapcsolat, amelyeket megpróbálunk közösen feltárni.

Sorozatunkban nem szándékozunk a magyarság eredetének kérdését megfellebbezhetetlenül lezárni. A kérdés teljes körű kiértékelése és lezárása sokkal inkább annak a nemzedéknek a feladata lesz, amelynek tagjai a Magyarságtudományi Füzeteknek most megnyitott tematikai osztályát már iskoláskorban megismerik.

Cser Ferenc és Darai Lajos tanulmánya sokoldalúan bizonyítja a magyarság Kárpát-medencei eredetét: genetikai, embertani, régészeti adatokkal, nyelvénél, művelődésének, társadalmi szerkezetének beható elemzésével.

Valamennyi bizonyíték közül kiemelkedik az a tudományos közlés, amelyet 2000 novemberében a világ első számú tudományos közlönyében, a SCIENCE című folyóiratban tett közzé tizenhét genetikus, az olasz kutató, Ornella Semino vezetésével. A nemzetközi kutatócsoport – amelynek egyetlen magyar tagja sem volt – minket, magyarokat alapvetően érintő, döbbenetes eredményre jutott. Az elvont, szakmai fogalmakkal írott tudományos közlést magyar szakemberek értelmezésében értheti meg a laikus.

Dr. Papp Lajos szívsebész professzor egy előadásában így összegezte az Ornella Semino vezette kutatást:

„A 17 tudós föltette azt a kérdést:

Európa őslakossága, az ő európai gének különböző ma élő népek fiaiban milyen arányban szerepelnek? Az ősgén, ami nem mást jelent, mint Krisztus előtt 35 - 40 ezer évvel ezelőtt itt élők genetikai kódját az európai népességből mely népek hordozzák legmagasabb arányban? Magyarul, a kérdést úgy lehet föltenni: kik képezik Európa őslakosságát?

A vizsgálat Y kromoszóma meghatározással történik. A férfi kromoszóma jobban kutatható, mert bármilyen sejtöredékből meghatározható. A női kromoszóma vizsgálathoz ép mitochondrium kell.

Itt be is fejezem a szigorúan tudományos tények boncolgatását.

Az eredmény döbbenetes.

Az Y kromoszóma kutatás alapján ez a tudóscsoport megállapította, hogy a ma, itt, a csonka Magyarországon élő, tehát a teremben jelen lévő sokadalom 95 %-ában jelen van az európai ősgén.

Ez azt jelenti, hogy genetikai vonatkozásban a magyar lakosság 95 %-ban őseurópai gént hordoz.

Legalább olyan érdekes, hogy vajon a többi európai népesség milyen arányban hordozza az európai ősgént? Kik hordozzák az európai ősgént a magyarok után magas százalékban?

A lengyelek, a horvátok és a Keleti-Kárpátokon túli ukránok. (50-60 %) A többi népcsoport töredékében sem hordozza az európai ősgént.”

Dr. Czeizel Endre neves genetikus *A magyarság genetikája* c. könyvében így ír a Semino-tanulmányból levonható következtetésekről: „A magyar férfiak 60%-a az EU-19-es – őskőkorszakbeli – ősapa leszármazottja. ... A magyar férfiak továbbá 13,3%-a az EU-18, 11%-a az EU-7, és 8,9%-a az EU-4 ősapá utóda. Mindez azt jelentheti, hogy a jelenlegi magyar férfiak 93,3%-a négy ősapától ered, és 73,3%-a már az őskőkorszakban itt élt férfiak utóda.”

Tekintettel e tanulmány kiemelkedő jelentőségére, alább közzétesszük valamennyi szerzőjének nevét és kutatásainak helyszínét: Ornella Semino, [1], [2] Giuseppe Passarino, [3], Peter J. Oefner, [4] Alice A. Lin, [5] Svetlana Arbuzova, [6] Lars E. Beckman, [7] Giovanna De Benedictis, [8] Paolo Francalacci, [9] Anastasia Kouvatsi, [10] Svetlana Limborska, [11] Mladen Marcikiae, [12] Anna Mika, [13] Barbara Mika, [14] Dragan Primorac, [15] A. Silvana Santachiara-Benerecetti, [16] L. Luca Cavalli-Sforza, [17] Peter A. Underhill [18]

The Genetic Legacy of Paleolithic *Homo sapiens sapiens* in Extant Europeans: A Y Chromosome Perspective; SCIENCE VOL 290 10 NOVEMBER 2000.

Cser Ferenc és Darai Lajos hatalmas tudományos apparátust vonultat fel, több mint négyszáz címet számláló jegyzetanyaggal. Számunkra nem kétséges, hogy ez a füzet, miként az általa megnyitott sorozat is, paradigmaváltást eredményez a magyar nép eredetét vizsgáló őstörténeti kutatásokban.

Budapest,
2011. április 8-án
Patrubány Miklós István
Ádám
MVSZ Sajtószolgálat

